

SCHEIDSGERECHT GEZONDHEIDSZORG

Arbitraal vonnis van 7 februari 2022

Kenmerk: KG 21/15

Het Scheidsgerecht, samengesteld als volgt:
mr. R.J.B. Boonekamp, wonende te Arnhem, voorzitter,
bijgestaan door mr. H.G. van Soolingen, griffier,
heeft het navolgende vonnis gewezen in het kort geding van

de maatschap **A**,
gevestigd te Z,
eiseres,
gemachtigde: mr. T.A.M. van den Ende,

tegen:

B,
wonende te Y,
verweerder,
gemachtigde: mr. drs. M. Kremer.

Partijen worden hierna aangeduid als eiseres en verweerder.

1. De procedure

1.1 Eiseres heeft met een brief van 23 december 2021 dit kort geding aanhangig gemaakt. Met een memorie van eis van die datum heeft zij het Scheidsgerecht verzocht om bij arbitraal vonnis:

- I. verweerder per direct te gebieden om zich te conformeren aan de bepalingen zoals vastgelegd in de maatschapsovereenkomst die in het kader van het verlenen van specialistische zorg in het C tussen verweerder en eiseres is gesloten en geldend is, althans verweerder te gebieden om:
  - o alle werkzaamheden neer te leggen waarvan eiseres op schrift of ter zitting heeft betoogd dat, en op basis waarvan, deze in strijd zijn met de geldende bepalingen ten aanzien van het geldende non-concurrentiebeding, daaronder ten minste begrepen:
    - alle werkzaamheden die namens, of in samenwerking met, D te X worden uitgevoerd;

- participatie in de anderhalvelijnszorg-praktijk E te W alle daarmee gepaard gaande activiteiten en werkzaamheden;
- de vermelding van D te X, althans hun rechtsopvolgers, per direct van zijn LinkedIn-profiel te laten verwijderen en verwijderd te houden voor de duur van het non-concurrentiebeding van artikel 7 lid 3 maatschapsovereenkomst;

binnen drie kalenderdagen na dagtekening van het in deze te wijzen vonnis of een datum in goede justitie door uw Scheidsgerecht te bepalen, een en ander op straffe van verbeurte van een dwangsom van € 15.000,- voor elke dag - een gedeelte van een dag daaronder begrepen - dat nakoming hiervan uitblijft;

- II. dan wel een voorlopige voorziening te treffen zoals het uw Scheidsgerecht in goede justitie voorkomt en
- III. verweerder te veroordelen in de kosten van deze procedure, met rente.

Bij deze memorie zijn elf producties (genummerd: 1-11) gevoegd.

- 1.2 Verweerder heeft met een e-mail, gedateerd 25 januari 2022, acht producties (genummerd: 1-8) ingediend.
- 1.3 De mondelinge behandeling heeft plaatsgevonden te Utrecht op 31 januari 2022. Aan de zijde van eiseres waren aanwezig: dr. F (voorzitter van de vakgroep gynaecologie) en de gemachtigde van eiseres. Aan de zijde van verweerder waren aanwezig: verweerder en zijn gemachtigde. Verder was mr. T.R. Schroten (kantoorgenoot van de gemachtigde van eiseres) als belangstellende aanwezig.
- 1.4 De gemachtigden van partijen hebben het woord gevoerd aan de hand van pleitaantekeningen. Partijen hebben verder vragen van het Scheidsgerecht beantwoord en gereageerd op elkaars standpunten.

2. Samenvatting van het geschil

- 2.1 Eiseres is een maatschap van vrijgevestigde medisch specialisten. Eiseres levert medisch specialistische zorg aan het C (hierna: C) in Z. Verweerder is gynaecoloog en was tot 1 oktober 2020 lid van eiseres.
- 2.2 In artikel 7 lid 3 van de tussen partijen gesloten maatschapsovereenkomst staat een non-concurrentiebeding. Het beding luidt als volgt:

"Maten onthouden zich, behoudens voorafgaande schriftelijke toestemming van het Bestuur, van directe of indirecte participatie in een zorgaanbod buiten het verband van de Maatschap dat concurreert met het zorgaanbod van de Maatschap. Het bepaalde in dit lid geldt ook na uittreding van een Maat gedurende een periode van twee jaar."

- 2.3 Eiseres en het ziekenhuis hebben een samenwerkingsovereenkomst gesloten. In artikel 19 lid 4 van de samenwerkingsovereenkomst staat een non-concurrentiebeding. Het beding luidt als volgt:

"De Medisch Specialist die uit de Maatschap treedt onthoudt zich na het beëindigen van deze Overeenkomst twee jaren van directe participatie in een zorgaanbod buiten het Ziekenhuis dat concurreert met de overgedragen praktijk. Daarvan is in ieder geval sprake indien de medisch specialist zich gedurende genoemde termijn binnen het adherentiegebied van het Ziekenhuis vestigt, dit gebied wordt in omvang bepaald tot een straal van tien kilometer rondom de instelling. De uit de Maatschap getreden Medisch Specialist zal in elk geval gedurende deze termijn niet actief werven onder patiënten uit de overgedragen praktijk."

- 2.4 Verweerder is op 1 oktober 2020 uit de maatschap getreden. Een uittredend lid heeft in beginsel aanspraak op goodwill. In artikel 1.6 onder B van het Reglement Uitkoop Goodwill & Inverdienregeling Goodwill (hierna: het goodwillreglement) staat hierover het volgende:

"Indien een partij zonder toestemming van [het bestuur van eiseres] en buiten [eiseres] om zijn beroep uitoefent, dan wel direct of indirect bij een dergelijke praktijkuitoefening betrokken is, dan houdt hij zich niet aan het concurrentiebeding [...] van de maatschapsovereenkomst en van de samenwerkingsovereenkomst van eiseres en wordt bij zijn vertrek geen uitkoopregeling toegepast."

- 2.5 Eiseres heeft op 24 november 2020 aan verweerder bericht dat het bedrag aan goodwill waar hij in beginsel als uittredend lid recht op heeft, een bedrag van € 169.198,65, met toepassing van artikel 1.6 onder B van het goodwillreglement in samenhang met het in de maatschapsovereenkomst omschreven non-concurrentiebeding zal worden gekort op de grond dat verweerder werkzaamheden (heeft) verricht voor onder andere D te X en voor de anderhalvelijnszorg van de huisartsenpraktijk E te Z. Verweerder heeft met een brief van 25 november 2020 als volgt op dit bericht gereageerd:

*"Betreffende de korting op de goodwill die u voorstelt het volgende:
Het concurrentiebeding geldt voor 24 maanden, vanaf vertrek uit [eiseres] (01-10-2020). Tot op heden zijn door mij nog geen werkzaamheden verricht. Met de eerste lijn en de D is slechts de intentie uitgesproken tot werkzaamheden. De korting van ongeveer 128.000 euro op de goodwill staat dus absoluut niet in verhouding tot het opbouwen van een vrouwenzorgpoli voor 1 dag in de week en de geringe werkzaamheden (halve dag) voor de anderhalve lijn zorg. [...].*

Een eventuele scheidsrechtszaak, over of de voorgenomen werkzaamheden wel of niet concurrerend zijn, zie ik met vertrouwen tegemoet. De korting die u voorstelt is, ook indien de werkzaamheden concurrerend zouden zijn, absoluut niet redelijk en billijk en zal niet stand houden. Echter een rechtszaak kent in mijn optiek alleen maar verliezers en kost veel energie en geld.

Dit alles overwegende kom ik tot de conclusie om af te zien van mijn voorgenomen werkzaamheden.

Met verwijzing naar het maatschapscontract en de goodwillregeling ga ik er vanuit dat [eiseres] de volledige goodwill (169.198,65 euro) binnen drie maanden na mijn vertrek uit [eiseres] op mijn rekening zal bijschrijven. [...]"

- 2.6 Partijen hebben daarna op 15 december 2020 een overeenkomst van praktijkoverdracht gesloten. In die overeenkomst staat dat eiseres aan verweerder een bedrag van € 169.198,65 aan goodwill betaalt. In artikel 2 van die overeenkomst staat een non-concurrentiebeding. Het beding luidt als volgt:

"[Verweerder] verbindt zich [zich] zonder uitdrukkelijke toestemming van [eiseres], gedurende 2 jaar na [1 oktober 2020] binnen het toepassingsgebied, zijnde het adherentiegebied van [het ziekenhuis], te onthouden van directe en indirecte participatie buiten het verband van de Maatschap dat concurreert met het zorgaanbod van de Maatschap. [...]"

- 2.7 Eiseres heeft een bedrag van € 169.198,65 aan goodwill aan verweerder betaald.
- 2.8 Verweerder is daarna als gynaecoloog werkzaamheden gaan verrichten voor D te X. Die werkzaamheden duren tot op heden voort.

3. Het geschil

Standpunt eiseres

- 3.1 Eiseres legt aan haar vorderingen, samengevat, het volgende ten grondslag. Verweerder overtreedt het non-concurrentiebeding in de maatschapsovereenkomst door als gynaecoloog werkzaamheden te verrichten voor D te X. Het zorgaanbod van D te X concurreert met het zorgaanbod van eiseres. X bevindt zich in het adherentiegebied van eiseres, dat wil zeggen in een van de vier V provincies van Nederland. In een vergadering van eiseres is besloten dat die provincies het adherentiegebied van eiseres zijn. Uit het benchmarkonderzoek blijkt overigens dat de patiënten van de vakgroep gynaecologie van eiseres uit heel U komen. Daar valt X ook onder. Verweerder overtreedt verder het non-concurrentiebeding van de maatschapsovereenkomst door werkzaamheden te verrichten voor de anderhalvelijnszorg in huisartsenpraktijk E te W door daarin te participeren. Anders dan verweerder stelt, is ook het geven van nascholing aan huisartsen een werkzaamheid die in strijd is met het hiervoor genoemd non-concurrentiebeding.
- 3.2 Verweerder komt daarnaast de met de brief van 25 november 2020 gegeven toezegging niet na dat hij zou afzien van de hiervoor genoemde werkzaamheden. Naar aanleiding van die toezegging is het volledige bedrag aan goodwill aan hem betaald.

Standpunt verweerder

- 3.3 Verweerder voert, samengevat, het volgende verweer. Het non-concurrentiebeding in de maatschapsovereenkomst is qua geografisch bereik te ruim geformuleerd en moet daarom op dit punt worden uitgelegd. Daarbij is het voor de hand liggend om te kijken naar het non-concurrentiebeding in de samenwerkingsovereenkomst van eiseres en het ziekenhuis. Partijen hebben dit ook onderkend; uit artikel 2 van de overeenkomst van praktijkoverdracht blijkt dat partijen het tussen hen geldende adherentiegebied hebben gesteld op dat van het ziekenhuis. Het adherentiegebied van het ziekenhuis wordt bepaald door een straal van tien kilometer rond het ziekenhuis, zo blijkt uit de samenwerkingsovereenkomst. Een redelijke uitleg brengt mee dat dit ook voor partijen geldt.
- 3.4 De werkzaamheden voor D te X zijn dus niet in strijd met het non-concurrentiebeding in de maatschapsovereenkomst. X ligt immers op ruim 20 kilometer afstand van W. De werkzaamheden voor D zijn bovendien beperkt in omvang, slechts gedurende één ochtend per week. Verweerder heeft verder op twee avonden een nascholing voor huisartsen van de huisartsenpraktijk E gegeven en moet die nascholing nog twee avonden geven. Nascholing geven aan huisartsen behoort niet tot het zorgaanbod van eiseres. Anders dan eiseres stelt,

heeft verweerder na 1 oktober 2020 niet geparticipeerd in de anderhalvelijnszorg van de huisartsenpraktijk E.

4. De bevoegdheid van het Scheidsgerecht en de beslissingsmaatstaf

De bevoegdheid van het Scheidsgerecht staat tussen partijen vast omdat zij die bevoegdheid zijn overeengekomen. Op grond van artikel 25 leden 1 en 2 van het reglement beslist het Scheidsgerecht bij wege van arbitraal vonnis naar de regelen des rechts, tenzij de partijen anders zijn overeengekomen. Dat laatste is hier niet in het geval.

5. Beoordeling van het geschil

- 5.1 Eiseres heeft haar vorderingen in de eerste plaats gebaseerd op overtreding van het non-concurrentiebeding in artikel 7 lid 3 van de maatschapsovereenkomst. Volgens haar participeert verweerder met zijn werkzaamheden voor D en E in een zorgaanbod dat concurreert met het zorgaanbod van de maatschap. Verweerder heeft dat in verschillende opzichten betwist.
- 5.2 Hij beroept zich er in de eerste plaats op dat het non-concurrentiebeding in artikel 7 van de maatschapsovereenkomst is vervangen door het non-concurrentiebeding in artikel 2 van de overeenkomst van praktijkoverdracht. In dat artikel is het non-concurrentiebeding, anders dan in artikel 7 van de maatschapsovereenkomst, beperkt tot het toepassingsgebied "zijnde het adherentiegebied van het ziekenhuis C". Verweerder beroept zich er verder op dat de werkzaamheden die hij verricht voor D in X gelegen zijn buiten het adherentiegebied van C dat gevestigd is in Z.
- 5.3 Eiseres stelt zich in de eerste plaats op het standpunt dat het non-concurrentiebeding van artikel 7 lid 3 van de maatschapsovereenkomst onverkort is blijven gelden naast artikel 2 van de overeenkomst van praktijkoverdracht, maar plausibele argumenten heeft zij daarvoor niet. De overeenkomst van praktijkoverdracht is gesloten nadat tussen eiseres en verweerder geschil was ontstaan over de vraag of de door verweerder voorgenomen werkzaamheden een overtreding van het non-concurrentiebeding zouden opleveren. Eiseres heeft zich toen op het standpunt gesteld dat vanwege de overtreding daarvan verweerder geen recht zou hebben op zijn (volledige) goodwill. Volgens verweerder was van een overtreding geen sprake, maar heeft hij niettemin gezegd dat hij van de voorgenomen werkzaamheden zou afzien om een procedure te voorkomen. Als dan vervolgens een overeenkomst van praktijkoverdracht wordt gesloten waarbij verweerder zijn volledige goodwill krijgt uitgekeerd en opnieuw een non-concurrentiebeding wordt vastgelegd met een afwijkende formulering, dan ligt voor de hand dat dit in de plaats treedt van het non-concurrentiebeding in de maatschapsovereenkomst. Het lag op de weg van eiseres om verweerder duidelijk te maken dat zij beoogde dat naast artikel 2 van de overeenkomst van praktijkoverdracht artikel 7 lid 3 van de maatschapsovereenkomst zou blijven gelden. Niet gesteld of gebleken is dat zij dat heeft gedaan. Daarbij komt dat beide bepalingen ook niet verenigbaar zijn met elkaar. Verweerder mocht onder deze omstandigheden begrijpen dat het non-concurrentiebeding met een geografische beperking tot het adherentiegebied in de plaats trad van het onbeperkte non-concurrentiebeding in artikel 7 lid 3 van de maatschapsovereenkomst.
- 5.4 Vervolgens is dan aan de orde hoever het adherentiegebied van C zich uitstrekt. Eiseres heeft zich op het standpunt gesteld dat zij heeft bepaald dat haar adherentiegebied zich uitstrekt tot de vier V provincies en dat het non-concurrentiebeding van artikel 7 lid 3 van de

maatschapsovereenkomst voor die provincies gold en artikel 2 van de overeenkomst van praktijkoverdracht daarom ook voor die provincies geldt, bij gebreke van een afwijkende bepaling. Het is niet duidelijk geworden hoe en wanneer eiseres heeft bepaald dat haar adherentiegebied zich tot deze provincies uitstrekt. Feit is dat dit niet in de tekst van enig non-concurrentiebeding is opgenomen. Niet kan worden aangenomen dat verweerder gebonden is geraakt aan een geografische reikwijdte van het non-concurrentiebeding zonder dat duidelijk blijkt dat hij daarmee op enigerlei wijze heeft ingestemd. Dit standpunt van eiseres moet daarom worden verworpen. Daarbij komt nog dat eiseres kennelijk het oog had op wat zij over *haar* adherentiegebied had bepaald, terwijl in artikel 2 van de overeenkomst van praktijkoverdracht wordt gerefereerd aan het adherentiegebied van *het ziekenhuis C*.

- 5.5 Het ligt voor de hand om voor de bepaling van het adherentiegebied van C aan te knopen bij hetgeen eiseres en C daarover in hun samenwerkingsovereenkomst hebben bepaald. In die overeenkomst staat dat het adherentiegebied van het ziekenhuis in omvang wordt bepaald tot een straal van tien kilometer rondom de instelling. Als eiseres bij artikel 2 van de overeenkomst van praktijkoverdracht een ander, ruimer, adherentiegebied op het oog had dan had zij dat duidelijk moeten maken. Niet gesteld of gebleken is dat zij dat heeft gedaan. Verweerder mocht daarom aan het adherentiegebied van artikel 2 van de overeenkomst van praktijkoverdracht dezelfde betekenis toekennen als aan artikel 19 lid 4 van de samenwerkingsovereenkomst. Daarom moet worden aangenomen dat het adherentiegebied is beperkt tot een straal van tien kilometer rondom de vestigingsplaats van C in Z. Dat C kennelijk ook (veel) patiënten trekt van buiten die straal mag zo zijn, maar doet daaraan niet af. Het staat vast dat D waar verweerder volgens zijn zeggen een ochtend per week werkt, is gevestigd in X op 20 kilometer afstand van Z. Verweerder participeert daarmee misschien wel in een concurrerend zorgaanbod, maar buiten het adherentiegebied van een straal van tien kilometer. Verweerder heeft overigens wel betwist dat het zorgaanbod van D concurrerend is omdat deze privékliniek vooral patiënten trekt die zich door reguliere algemene ziekenhuizen niet goed bediend voelen, maar dat kan verder in het midden blijven. Door voor D in X te werken overtreedt verweerder dus niet het non-concurrentiebeding.
- 5.6 Eiseres heeft zich er nog op beroepen dat verweerder in zijn brief van 25 november 2020 heeft toegezegd niet voor D te zullen gaan werken en dat verweerder gebonden is aan die toezegging waarvan zij nakoming verlangt. Van een bindende toezegging waarvan eiseres nakoming kan vorderen, kan echter niet worden gesproken. Verweerder heeft in zijn brief niet anders gezegd dan dat hij van die werkzaamheden zou afzien om een procedure te vermijden, hoewel hij van mening was dat hij met die werkzaamheden niet het vigerende non-concurrentiebeding zou overtreden. Als het de bedoeling was dat verweerder los van de gelding van het non-concurrentiebeding zich afdwingbaar zou verplichten om niet voor D te gaan werken, dan had dat tussen de partijen overeengekomen moeten worden. Het had voor de hand gelegen dat in de overeenkomst van praktijkoverdracht te doen, maar dat is niet gebeurd. Ook op deze grondslag is de vordering niet toewijsbaar.
- 5.7 Verder verschillen de partijen van mening of verweerder met zijn werkzaamheden voor E het non-concurrentiebeding overtreedt. Het staat vast dat E gevestigd is in W dus wel binnen het adherentiegebied van C is gelegen. E is een samenwerkingsverband van huisartsen waarbinnen anderhalvelijnszorg op gynaecologisch gebied wordt geleverd. Dat deed eiseres totdat in 2019 onenigheid uitbrak. Volgens eiseres is zij met E in gesprek om de zorgverlening weer op te pakken. Uit de door verweerder overgelegde brief van E moet worden afgeleid dat hij zelf geen anderhalvelijnszorg gynaecologie binnen E heeft geleverd maar alleen enkele bijscholingscursussen heeft verzorgd. Indien verweerder zelf anderhalvelijnszorg gynaecologie binnen E zou verzorgen, zou hij in strijd handelen met het non-concurrentiebeding omdat hij dan

participeert in een zorgaanbod dat concurreert met het zorgaanbod van eiseres in C. Van het geven van enkele bijscholingscursussen kan dat niet worden gezegd. Dat is als zodanig geen zorgaanbod. Zou hij structureel binnen E werkzame huisartsen of PA's gaan coachen bij het verlenen van anderhalvelijnszorg dan zou dat wel indirecte participatie in een concurrerend zorgaanbod (dat bij gebreke van het aanbod in E door eiseres binnen C zou worden geleverd) kunnen betreffen, maar niet kan worden vastgesteld dat daarvan sprake is. Ook voor zover de vorderingen gericht zijn op de werkzaamheden van verweerder voor E moeten die worden afgewezen.

- 5.8 Het is verder in dit geding niet gesteld of gebleken dat verweerder thans anderszins het non-concurrentiebeding overtreedt. Bij gebreke daarvan is er geen aanleiding tot het treffen van een meer algemene voorlopige voorziening waarbij het verweerder wordt geboden zich aan het non-concurrentiebeding te houden. Alle vorderingen zullen dus worden afgewezen. Als de in het ongelijk gestelde partij zal eiseres de kosten van het Scheidsgerecht moeten dragen. Verder ziet de voorzitter aanleiding om eiseres te veroordelen tot betaling aan verweerder van een tegemoetkoming in de kosten van rechtsbijstand forfaitair te stellen op € 3.000,-.

6. De beslissing

Het Scheidsgerecht wijst het volgende vonnis in arbitraal kort geding:

- 6.1 De vorderingen van eiseres worden afgewezen.
- 6.2 Eiseres zal de kosten van het Scheidsgerecht moeten dragen. Die worden vastgesteld op € 4.585,74 en zullen op het gestorte voorschot worden verhaald.
- 6.3 Eiseres wordt veroordeeld aan verweerder een bedrag te betalen van € 3.000,- als vergoeding voor kosten van rechtsbijstand.

Aldus vastgesteld te Utrecht en op 7 februari 2022 aan de partijen verstuurd.